

- 3) Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai darba devējam noteiktais pienākums sniegt valsts kompetentajai iestādei darba apstākļu uzraudzības jautājumos pieeju darba laika reģistram veidā, kas dotu tam tūlītēju piekļuvi, var tikt uzskatīts par nepieciešamu, lai šī iestāde varētu izpildīt savu uzraudzības uzdevumu, veicinot efektīvāku tiesiskā regulējuma darba apstākļu jomā, īpaši tiesiskā regulējuma attiecībā uz darba laiku, piemērošanu, un, apstiprinošas atbildes gadījumā, – vai piemērotās sankcijas nolūkā nodrošināt Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīvā 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem noteikto prasību efektīvu piemērošanu atbilst samērīguma principam.

(¹) OV C 52, 22.2.2014.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 15. janvārī iesniedza Curtea de Apel Bacău (Rumānija) – Municipiul Piatra Neamț/Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

(Lieta C-13/14)

(2014/C 261/19)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Bacău

Pamatlietas puses

Prasītāja: Municipiul Piatra Neamț

Atbildētāja: Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

Ar 2014. gada 12. jūnija rīkojumu Tiesa (astotā palāta) lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atzina par acīmredzami nepieņemamu.

Prasība, kas celta 2014. gada 7. aprīlī – Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-167/14)

(2014/C 261/20)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – G. Zavvos un E. Manhaeve)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, neveicot visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Tiesas 2007. gada 25. oktobra spriedumu lietā C-440/06 Komisija/Grieķijas Republika, Grieķijas Republika nav izpildījusi LESD 260. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Grieķijas Republikai samaksāt Komisijai ierosināto naudas sodu EUR 47 462,40 apmērā par katru kavējuma dienu lietā C-440/06 pasludinātā sprieduma izpildē, sākot no sprieduma šajā lietā pasludināšanas dienas līdz lietā C-440/06 pasludinātā sprieduma izpildes dienai;

- piespriest Grieķijas Republikai samaksāt Komisijai vienotas likmes summu EUR 5 191,20 apmērā dienā, sākot no sprieduma lietā C-440/06 pasludināšanas dienas līdz sprieduma šajā lietā pasludināšanas dienai vai līdz lietā C-440/06 pasludinātā sprieduma izpildes dienai, atkarībā no tā, kurš no minētajiem datumiem ir pirmais;
- piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecībā uz naudas soda aprēķināšanas metodi Komisija ir norādījusi uz:

- A – To normatīvo aktu nozīmi, kuri ir tikuši pārkāpti, kā, piemēram, 3. un 4. pants Padomes 1991. gada 21. maija Direktīvā 91/271/EEK par komunālo notekūdeņu attīrīšanu⁽¹⁾, kas attiecas uz komunālo notekūdeņu savākšanu, attīrīšanu un novadīšanu, kā arī komunālo notekūdeņu no atsevišķām ražošanas nozarēm attīrīšanu un novadīšanu. Tās mērķis ir aizsargāt vidi no negatīvās ietekmes, ko izraisa iepriekš minētā komunālo notekūdeņu novadīšana.

Komisija apgalvo, ka neattīrītu komunālo notekūdeņu novadīšana (proti, tādu komunālo notekūdeņu novadīšana, kas nav tikuši nekādā veidā attīrīti integrētu savākšanas tīklu un/vai attīrīšanas staciju neesamības dēļ) virszemes ūdeņos rada piesārņojumu, kam ir raksturīgs skābekļa līdzsvara trūkums, savukārt barības vielu plūsma (kas galvenokārt sastāv no slāpekli un fosforu saturošiem savienojumiem) būtiski ietekmē šo ūdens masu un ar tām saistīto ekosistēmu kvalitāti (apdraudot, piemēram, zivju populācijas).

Turklāt attiecībā uz komunālajiem notekūdeņiem, kuri nav tikuši atbilstīgi attīrīti (attīrīšanas iekārtas, kurās netiek veikta otrreizējā attīrīšana, vai kurās tiek veikta neatbilstīga otrreizējā attīrīšana), tikai sākotnējās attīrīšanas veikšana vien nav pietiekama, lai novērstu visus ūdens un ar to saistīto ekosistēmu piesārņojuma un kvalitātes pasliktināšanās riskus. Būtībā pārmērīga barības vielu (slāpekli un fosforu saturoši savienojumi) novadīšana virszemes ūdeņos ir būtisks eutrofikācijas fenomena pieauguma faktors (aļģu un citu ūdensaugu paātrināta augšana), kas palielina skābekļa līdzsvara trūkuma risku ūdenī, zivju populāciju un citu ūdens organismu izzušanu un blakus esošajām sauszemes ekosistēmām nodarīto kaitējumu. Tieši tādēļ Direktīvas 91/271/EEK 4. pantā ir paredzēts, ka komunālie notekūdeņi no aglomerācijām ar vairāk nekā 15 000 c.e. var tikt novadīti tikai pēc atkārtotas vai līdzvērtīgas attīrīšanas.

Komisija apgalvo, ka visu komunālo notekūdeņu no Grieķijas aglomerācijām ar vairāk nekā 15 000 c.e. savākšanai un attīrīšanai ir būtiska nozīme virszemes ūdeņu, ūdens ekosistēmu un sauszemes ekosistēmu, kuras ir tieši atkarīgas no attiecīgajām ūdens masām, saglabāšanā un kvalitātes uzlabošanā, kā arī citu Eiropas Savienības direktīvu pilnīgas un pareizas piemērošanas nodrošināšanai.

Tomēr, neraugoties uz ieguldītajām pūlēm un Grieķijas iestāžu pēdējo gadu laikā veiktajiem pasākumiem, ir skaidrs, ka līdz šai dienai sešās aglomerācijās ar vairāk nekā 15 000 c.e. no kopumā 23 aglomerācijām, kas minētas 2007. gada 25. oktobra spriedumā (no kurām piecas atrodas *Attica* austrumu reģionā, kas ir viens no demogrāfiski visblīvāk apdzīvotajiem Grieķijas reģioniem), nav izpildītas Direktīvas 91/271/EEK 3. un 4. panta prasības. Šo sešu aglomerāciju cilvēku ekvivalents ir 124 000 (16 000 – *Lefkimmi*, 25 000 – *Nea Makri*, 17 000 – *Markopoulo*, 20 000 – *Koropi*, 18 000 – *Rafina* un 28 000 – *Artemida*).

- B – Pārkaupuma ietekme uz vispārējām un konkrētām interesēm: Tiesas sprieduma lietā C-440/06 nepilnīga izpilde rada būtiskus vides piesārņojuma riskus un ietekmē cilvēku veselību. Komisija uzskata, ka Tiesas sprieduma lietā C-440/06 nepilnīga izpilde rada virszemes ūdeņu eutrofikāciju, kas tostarp var apdraudēt labu ūdens un virszemes ekosistēmu ekoloģisko un ķīmisko stāvokli, kā arī to saglabāšanu. Līdz ar to Komisija uzskata, ka sprieduma nepilnīga izpilde var ietekmēt citu Eiropas Savienības direktīvu ieviešanu, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvas 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā⁽²⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. februāra Direktīvas 2006/7/EK par peldvietu ūdens kvalitātes pārvaldību⁽³⁾ un Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību⁽⁴⁾ ieviešanu.

Turklāt Komisija apgalvo, ka Tiesas sprieduma nepilnīga izpilde apdraud pilsoņu iespēju gūt labumu no virszemes ūdeņiem, kas ir pietiekami tīri, lai varētu nodarboties ar brīvā laika pavadīšanas iespējām (maksājamība, peldēšanās, burāšana, pastaigāšanās utt.). Tāpat ir iespējams, ka sprieduma nepilnīga izpilde ietekmē arī cilvēku patēriņam paredzētā ūdens kvalitāti, kā arī pašu cilvēku veselību.

⁽¹⁾ OV L 135, 40. lpp.

⁽²⁾ OV L 327, 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 64, 37. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 206, 7. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 12. maijā iesniedza *Landesgericht Korneuburg* (Austrija) – *Eleonore Prüller-Frey/Norbert Brodnig, Axa Versicherung AG*

(Lieta C-240/14)

(2014/C 261/21)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landesgericht Korneuburg

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Eleonore Prüller-Frey*

Atbildētāji: *Norbert Brodnig, Axa Versicherung AG*

Prejudiciālie jautājumi

- 1.) Vai Padomes 1997. gada 9. oktobra Regulas (EK) Nr. 2027/97 par gaisa pārvadātāju atbildību nelaimes gadījumos (¹) 2. panta 1. punkta a) un c) apakšpunkts, Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Regulas (EK) Nr. 785/2004 par apdrošināšanas prasībām, kas attiecas uz gaisa pārvadātājiem un gaisa kuģu ekspluatantiem (²), 3. panta c) un g) punkts, kā arī 1999. gada 28. maijā Monreālā parakstītās Konvencijas par dažu starptautisko gaisa pārvadājumu noteikumu unifikāciju (³) 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka cietušās personas,

— kura bija gaisa kuģa, kam bija viena un tā pati izlidošanas un ielidošanas vieta dalībvalstī, pasažiere:

— kuru pilots pārvadāja bez atlīdzības,

— [kuras] lidojuma mērķis bija no augšas aplūkot nekustamo īpašumu saistībā kopā ar pilotu iecerētu nekustamā īpašuma darījumu un

— kura gaisa kuģa nogāšanās dēļ guva miesas bojājumus, prasījumus atlīdzināt kaitējumu ir jāizvērtē tikai saskaņā ar 1999. gada 28. maijā Monreālā parakstītās Konvencijas par dažu starptautisko gaisa pārvadājumu noteikumu unifikāciju 17. pantu, un ka valsts tiesību akti nav piemērojami?

Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

- 2.) Vai 1999. gada 28. maijā Monreālā parakstītās Konvencijas par dažu starptautisko gaisa pārvadājumu noteikumu unifikāciju 33. pants un Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (⁴) 67. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka jurisdikcija izskatīt un izlemt pirmajā jautājumā minētos prasījumus atlīdzināt kaitējumu ir jāizvērtē vienīgi saskaņā ar 1999. gada 28. maijā Monreālā parakstītās Konvencijas par dažu starptautisko gaisa pārvadājumu noteikumu unifikāciju 33. pantu?

Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: